

Bilag 5.

HANDELSMINISTERIET

Den 23. maj 1969.

Bemærkninger til bilag 4.

Bemærkninger til de enkelte punkter i fællesrådets skrivelse:

Ad 1) Der vil ikke være mulighed for at gennemføre en række umiddelbart efter hinanden følgende prisstop à 40 dages længde, således som antaget af fællesrådet.

Ad 2) Prisstop, der gennemføres efter 30. juni 1969, og som fastlåser priserne på det denne dato gældende niveau, vil kun have meget kortvarig gyldighed. Dernæst må det tages i betragtning, at en sådan tilbageføring af priserne til de pr. 30. juni gældende i praksis næppe kan finde sted i tilfælde, hvor væsentlige omkostningsforøgelser er sket i mellemtiden.

Ad 3) De forhold, der er nævnt vedrørende indregning af direkte omkostninger, indirekte omkostninger, kostprisgrundlaget, stigende lønomkostninger, reklameomkostninger m. v., er forhold, som enhver virksomhed, der er udsat for konkurrence, nødvendigvis må tage i betragtning ved sin prisfastsættelse. Lovforslagets bestemmelser herom tager sigte på i en situation, hvor der er fare for en inflationær prisudvikling, at fastholde de principper for prisberegningen, som normalt vil være gældende i en konkurrencesituation. Hvad specielt angår indirekte omkostninger og nettoavance, må det være rimeligt i en situation, hvor prisstabilisering tilstræbes, at modvirke ekstraordinært store bidrag til disse poster.

Kostprisprincippet er i praksis det mest anvendte grundlag for prisfastsættelsen. Inden for visse brancher kan det være nødvendigt at anvende genanskaffelsesprisprincippet, og der er under avancestoploven givet tilladelse hertil i visse tilfælde.

Hvad spørgsmålet om indregning af lønomkostninger angår, må fremhæves, at der ved prisforhøjelser kun bør indregnes lønstigninger, der er i nøje overensstemmelse med de mellem arbejdsmarkedets parter aftalte overenskomster. Såfremt der herudover betales højere lønninger, bør dette ikke give anledning til prisforhøjelser, men sådanne ekstraordinære lønforhøjelser må dækkes gennem øget afsætning og stigende produktivitet i virksomhederne.

For så vidt angår reklameomkostninger, har synspunktet i forbindelse med lovforslagets fremsættelse været, at sådanne omkostninger i almindelighed fremmer om sætningen og derved øger muligheden for dækning af virksomhedernes omkostninger inklusive reklameomkostninger.

Ad 4) Det forekommer ikke rimeligt at begrænse monopoltilsynets beføjelser til alene at kunne gribe ind over for allerede konstaterede pris- eller avancementstigninger. Det ligger i sagens natur, at monopoltilsynet over for vedkommende branche vil redegøre for sine motiver, ligesom tilsynet jo ved sagens eventuelle indbringelse for monopolankenævnet må kunne godtgøre, at en kommende pris- eller avancementstigning var sandsynlig.

Ad 5) Afgørelser truffet af monopoltilsynet efter lovforslaget vil på sædvanlig måde kunne indbringes for monopolankenævnet, og der er kun grund til at antage, at ankenævnet vil tilstræbe at gennemføre sagsbehandlingen under hensyn til karakteren af den pågældende ankesag, herunder således at behandlingen af ankesager om prisstop fremmes mest muligt.